Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

18. december 2025 *

»Præjudiciel forelæggelse – tjenestemænd – vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – bilag VIII – pensioner – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Den Europæiske Unions tjeneste – overførsel til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning – anmodning om overførsel fra arbejdstageren – uigenkaldelighed af anmodningen – ugrundet berigelse«

I sag C-776/24 [Bopuis] [i],

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af tribunal du travail francophone de Bruxelles (den franskprogede arbejdsret i første instans i Bruxelles, Belgien) ved afgørelse af 5. november 2024, indgået til Domstolen den 12. november 2024, i sagen

CJ

mod

Service fédéral des Pensions (SFP),

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af formanden for Første Afdeling, F. Biltgen (refererende dommer), som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne A. Kumin og S. Gervasoni,

generaladvokat: L. Medina,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– CJ ved avocat J.-F. Neven,

– den belgiske regering ved C. Jacob, C. Pochet og M. Van Regemorter, som befuldmægtigede,

* Processprog: fransk.

[i] Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

– Europa-Kommissionen ved A. Baeckelmans og J.-F. Brakeland, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, som ændret ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 571/92 af 2. marts 1992 (EFT 1992, L 62, s. 1) (herefter »vedtægten«), sammenholdt med det princip om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem CJ og Service fédéral des Pensions SFP (den nationale pensionstjeneste, Belgien) vedrørende CJ's anmodning om overførsel af pensionsrettigheder, som han har optjent inden sin indtræden i Den Europæiske Unions tjeneste, til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning (herefter »EU-pensionsordningen«).

Retsforskrifter

Vedtægten

3 Vedtægtens artikel 77 bestemmer følgende:

»En tjenestemand, der har gjort tjeneste i mindst ti år, er berettiget til pension. [...]

Den maksimale pension udgør 70% af den sidste grundløn i den sidste lønklasse, i hvilken tjenestemanden har været indplaceret i mindst et år. For hvert tjenesteår, udregnet på grundlag af artikel 3 i bilag VIII, udbetales 1,80% af tjenestemandens seneste grundløn.«

4 Artikel 2 i bilag VIII til vedtægten har følgende ordlyd:

»Alderspensionen beregnes efter tjenestemandens samlede antal pensionsgivende tjenesteår. Hvert tjenesteår, der tages i betragtning i henhold til de i artikel 3 fastsatte betingelser, skal godskrives som et pensionsgivende tjenesteår, og hver fulde måned som en tolvtedel af et pensionsgivende tjenesteår.

Ved opgørelse af pensionsretten kan der højst tages hensyn til det antal pensionsgivende år, der er nødvendigt for at opnå den maksimale pension i henhold til vedtægtens artikel 77, stk. 2.«

5 Artikel 11 i bilag VIII til vedtægten bestemmer følgende:

»Tjenestemanden, der fratræder for

– at tiltræde en stilling i en administration eller en national eller international organisation, der har en aftale med Fællesskaberne, eller for

– at udøve en lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed, på grundlag af hvilken han erhverver pensionsrettigheder i henhold til en ordning, hvis forvaltningsorganer har indgået en aftale med Fællesskaberne,

er berettiget til at få overført den aktuarmæssige modværdi af de pensionsrettigheder, han har erhvervet i Fællesskaberne, til denne administrations eller organisations pensionskasse eller til den pensionskasse, hvor han erhverver pensionsrettigheder på grundlag af sin lønnede virksomhed eller selvstændige erhvervsvirksomhed.

2. Tjenestemanden, der indtræder i Fællesskabernes tjeneste efter

– at have fratrådt en stilling i en administration eller en national eller international organisation, eller efter

– at have udøvet lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed,

kan ved sin fastansættelse foranledige, at enten den aktuarmæssige modværdi eller den fastsatte tilbagekøbsværdi af de pensionsrettigheder, som han har erhvervet på grundlag af de ovenfor nævnte aktiviteter, indbetales til Fællesskaberne. I lignende tilfælde fastsætter den institution, hvor tjenestemanden er ansat, under hensyntagen til den lønklasse, han er fastansat i, antallet af de pensionsgivende tjenesteår, den efter sin ordning godskriver ham for den tidligere tjenestes varighed, på grundlag af den aktuarmæssige modværdi eller den fastsatte tilbagekøbsværdi.«

Belgisk ret

6 Ved loi établissant certaines relations entre des régimes belges de pension et ceux d'institutions de droit international public (lov om etablering af visse forbindelser mellem belgiske pensionsordninger og pensionsordninger indført af internationale offentligretlige institutioner) af 21. maj 1991 (*Moniteur belge* af 20.6.1991, herefter »lov af 21. maj 1991«) blev der indført en særlig overførselsordning benævnt »indtrædelse«, der var afledt af overførselsformlen for den aktuarmæssige modværdi som fastsat i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.

7 Artikel 3 i lov af 21. maj 1991 bestemmer følgende:

»En tjenestemand kan med den kompetente institutions samtykke anmode om, at alderspension vedrørende tjenesteforhold og perioder, der ligger forud for vedkommendes indtræden i institutionens tjeneste, overføres til institutionen.«

8 Denne lovs artikel 6, stk. 1, fastsætter følgende:

»Så snart administrationen har truffet afgørelse, meddeles den pågældende ved anbefalet brev det årlige alderspensionsbeløb, der skal overføres, samt de forskellige elementer, der er taget i betragtning ved fastsættelsen.«

9 Lovens artikel 7 bestemmer følgende:

»Når alderspensionen er endelig

1° kan den ikke længere af nogen som helst grund ændres […]«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

10 Mellem 1972 og 1993 arbejdede CJ i Belgien, hovedsageligt som lønmodtager. I denne periode betalte han bidrag til SFP.

11 CJ indtrådte i Den Europæiske Unions tjeneste den 1. april 1994 og blev udnævnt til tjenestemand fra den 1. januar 1995.

12 Den 29. maj 1995 anmodede CJ om overførsel af de pensionsrettigheder, han havde optjent som belgisk lønmodtager, til EU-pensionsordningen.

13 Ved afgørelse af 15. juli 1996 underrettede SFP ved anbefalet brev CJ om størrelsen af de pensionsrettigheder, der kunne overføres.

14 Den 4. november 1996 underrettede SFP Europa-Kommissionen om dette beløb.

15 Den 14. september 2007 blev CJ af EU's tjenestegrene underrettet om, at der var foretaget en ny beregning af de pensionsrettigheder, der var overført, som følge af vedtægtsreformen i 2004, hvorved de pensionsgivende tjenesteår, der kunne anerkendes i EU-pensionsordningen, blev ændret til 4 år, 4 måneder og 24 dage.

16 Den 1. juli 2020, da CJ var 63 år og 11 måneder gammel, nåede han takket være den fornyede beregning af hans pensionsrettigheder den 14. september 2007 den maksimale pension på 70%. Han fortsatte imidlertid med at arbejde til den 31. juli 2022.

17 Den 8. marts 2022 ansøgte CJ SFP om udbetaling af alderspension svarende til de rettigheder, han havde erhvervet før sin indtræden i EU's tjeneste.

18 Ved to afgørelser af 25. maj 2022 tildelte SFP CJ henholdsvis en alderspension på et månedligt bruttobeløb på 533,85 EUR fra den 1. august 2021 og en alderspension på et månedligt bruttobeløb på 577,85 EUR fra den 1. august 2022, der er den dato, som SFP har lagt til grund som datoen for CJ's ophør som tjenestemand.

19 Den 5. juli 2022 fremsendte EU-myndigheden med ansvar for opgørelsen af CJ's pensionsrettigheder en meddelelse til ham om fastsættelse af hans pensionsrettigheder med henblik på hans pensionering den 31. juli 2022 om aftenen, dvs. den sidste dag i den måned, hvor han fyldte 66 år. I denne meddelelse var det anført, at 4 år, 4 måneder og 24 dage var blevet taget i betragtning som følge af overførslen af hans belgiske pensionsrettigheder, og at CJ i alt havde optjent pensionsrettigheder svarende til 79,21667%, bl.a. på grund af den bonus på 13,75%, han havde fået for at have arbejdet 5 år og 6 måneder ud over den normale pensionsalder. Disse rettigheder blev underlagt loftet på 70% som fastsat i vedtægten.

20 Den 6. juli 2022 meddelte CJ SFP, at da han hverken i 1995, 1996 eller 1997 havde modtaget meddelelse om det årlige alderspensionsbeløb, der kunne overføres, kunne det endelige pensionsbeløb ikke anses for at være fastlagt, og hans anmodning om overførsel skulle anses for at kunne tilbagekaldes. Han gav derfor udtryk for, at han ikke længere ønskede at overføre de pensionsrettigheder, som han havde optjent inden sin indtræden i EU's tjeneste, til EU-pensionsordningen.

21 Ved meddelelser fra november og december 2022 bekræftede SFP, at CJ havde ret til alderspension på grundlag af de rettigheder, han havde erhvervet som arbejdstager i Belgien, fra den 1. august 2021.

22 Efter anmodning fra SFP meddelte Kommissionen ved e-mail af 23. marts 2023 denne tjeneste, at CJ havde modtaget alderspension i henhold til EU-pensionsordningen siden den 1. august 2022. Ved e-mail af 31. marts 2023 bekræftede denne institution over for SFP, at der i denne pension var taget hensyn til de pensionsgivende tjenesteår, der fulgte af den overførsel af pensionsrettigheder, der var foretaget af SFP.

23 SFP meddelte følgelig CJ, at udbetalingerne af hans pension fra den belgiske nationale ordning ophørte. Ved afgørelse af 17. april 2023 tilbagekaldte SFP sine afgørelser af 25. maj 2022, nævnt i denne doms præmis 18. SFP erkendte at have begået en administrativ fejl og krævede derfor ikke, at CJ tilbagebetalte det fejlagtigt udbetalte beløb, men oplyste ham om, at han ikke kunne gøre krav på alderspension i henhold til den belgiske nationale ordning fra den 1. august 2021.

24 CJ har anlagt sag ved tribunal du travail francophone de Bruxelles (den fransksprogede arbejdsret i første instans i Bruxelles, Belgien), som er den forelæggende ret, med påstand om annullation af denne afgørelse af 17. april 2023, således at udbetalingen af hans alderspension i henhold til den belgiske nationale ordning genoptages.

25 CJ har gjort gældende, at hvis overførslen af pensionsrettigheder, der er optjent inden hans indtræden i EU's tjeneste, er uigenkaldelig, vil de pensionsrettigheder, som han har optjent i forbindelse med sin erhvervsmæssige virksomhed i Belgien mellem 1972 og 1992, i det store og hele være mistet, fordi det ikke er nødvendigt at tage hensyn til disse pensionsrettigheder ved beregningen af hans alderspension i henhold til EU-pensionsordningen. I forbindelse med indtrædelsesmekanismen betaler den belgiske stat månedligt det alderspensionsbeløb, der svarer til de rettigheder, som CJ har erhvervet, til EU-institutionerne, mens der i den alderspension, som han er tildelt i henhold til EU-pensionsordningen, ikke tages hensyn til de pensionsgivende tjenesteår, som CJ har optjent inden sin indtræden i EU's tjeneste, hvorved EU kan opnå en berigelse til skade for CJ.

26 CJ har hævdet, at han ikke har modtaget de ved anbefalede breve fremsendte meddelelser om de årlige pensionsbeløb, der skal overføres, og om de elementer, der blev taget i betragtning ved beregningen af disse beløb, således at han hverken har kunnet anfægte eller godkende disse, og han har derfor gjort gældende, at de nævnte beløb skal anses for ikke at være endelige. Han er følgelig af den opfattelse, at hans anmodning om overførsel til EU-pensionsordningen af de pensionsrettigheder, som han har optjent i henhold til den belgiske nationale ordning, kan tilbagekaldes, indtil der faktisk sker indtrædelse.

27 SFP har anført, at tjenesten ikke længere er i besiddelse af bevis for, at de nævnte meddelelser blev fremsendt ved anbefalet brev, og har i det væsentlige gjort gældende, at CJ har valgt at anmode om overførsel af de pensionsrettigheder, som han har optjent i henhold til den belgiske nationale ordning, til EU-pensionsordningen, hvilket han må tage konsekvenserne af.

28 Den forelæggende ret er i tvivl om, hvorvidt den uigenkaldelige karakter af indtrædelsesmekanismen er i strid med det formål, der forfølges med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten. Denne mekanisme kan nemlig afholde en arbejdstager fra at indtræde i EU-institutionernes tjeneste i betragtning af risikoen for at miste den alderspension, som den pågældende kunne gøre krav på, hvis han ikke var indtrådt i EU's tjeneste – en risiko, der opstår,

hvis tjenestemanden, som i det foreliggende tilfælde, har ret til det maksimale pensionsbeløb i henhold til EU-pensionsordningen, uden at de overførte pensionsrettigheder tages i betragtning. Den forelæggende ret ønsker derfor oplyst, om det er muligt at anfægte størrelsen af tjenestemandens alderspension, indtil overførslen af pensionsrettighederne, ved indtrædelse, faktisk har fundet sted. I denne henseende har den forelæggende ret henvist til dom af 10. november 1999, Kristensen m.fl. mod Rådet (T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98 og T-118/98, EU:T:1999:289), ifølge hvilken de overførte pensionsrettigheder, der ikke tages i betragtning ved anvendelsen af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, skal tilbagebetales til tjenestemanden.

29 Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, om overførslen af de nævnte pensionsrettigheder, der er optjent inden indtræden i EU's tjeneste, gennem indtrædelsesmekanismen, udgør en ugrundet berigelse af EU-institutionerne.

30 På denne baggrund har tribunal du travail francophone de Bruxelles (den fransksprogede arbejdsret i første instans i Bruxelles) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Når lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at overførslen af de rettigheder, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til [vedtægten], ikke finder sted ved overførsel af pensionsbidrag på det tidspunkt, hvor EU-tjenestemanden bliver fastansat, men ved at EU-institutionerne indtræder i rettighederne til den pension, der er erhvervet i den pågældende medlemsstat, fra den dato, hvor tjenestemanden ville have haft adgang til denne pension, skal den nævnte artikel 11, stk. 2, og princippet om loyalt samarbejde som omhandlet i artikel 4, stk. 3, [TEU], i lyset af formålene med overførslen, som er at muliggøre, at de rettigheder, som EU-tjenestemanden har erhvervet i en medlemsstat, kan opretholdes til fordel for den pågældende tjenestemand, og at sikre, at det er attraktivt at gøre tjeneste ved EU-institutionerne, da fortolkes således, at det er et krav, at denne lovgivning tillader, at en anmodning om overførsel kan tilbagekaldes indtil det tidspunkt, hvor der sker indtrædelse i pensionsrettighederne, og hvor der opnås faktisk kendskab til risikoen for, at det ikke er muligt at få udbetalt en del af de pensionsrettigheder, som den pågældende medlemsstat har tildelt?«

Om det præjudicielle spørgsmål

31 Den forelæggende ret ønsker med sit spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og det princip om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en EU-tjenestemands beslutning om at overføre de pensionsrettigheder, som den pågældende har erhvervet i henhold til en national pensionsordning inden sin indtræden i EU's tjeneste, til EU-pensionsordningen er uigenkaldelig, når denne lovgivning ikke fastsætter, at sådanne pensionsrettigheder faktisk skal overføres på tidspunktet for tjenestemandens beslutning herom, men at en sådan overførsel sker ved, at EU-institutionerne indtræder i disse erhvervede rettigheder fra den dato, hvor tjenestemanden kan gøre krav på sin alderspension, med risiko for en ugrundet berigelse af EU-institutionerne.

32 Indledningsvis bemærkes, at vedtægten, der er almengyldig, er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Det følger heraf, at vedtægten ikke alene har en intern betydning for EU-administrationen, men at den endvidere skaber forpligtelser for medlemsstaterne i det omfang, disses medvirken er nødvendig for at gennemføre den (jf. i denne

retning dom af 4.2.2021, Ministre de la Transition écologique et solidaire og Ministre de l'Action et des Comptes publics, C-903/19, EU:C:2021:95, præmis 36 og 37 og den deri nævnte retspraksis).

33 I henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten kan enhver tjenestemand eller anden ansat, der efter fratræden af tjenesten hos en administration, en national eller international organisation eller en virksomhed indtræder i EU's tjeneste, på tidspunktet for sin fastansættelse foranledige, at den aktuarmæssige modværdi af de pensionsrettigheder, som den pågældende har erhvervet i den administration, den nationale eller internationale organisation eller den virksomhed, hvorunder han var ansat, indbetales til Unionen.

34 For det første har den i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten fastsatte ordning med overførsel af pensionsrettigheder, der muliggør en koordinering mellem de nationale pensionsordninger og EU-pensionsordningen, til formål at lette nationalt, offentligt eller privat ansattes overgang til EU-administrationen og således sikre EU de bedste muligheder for at ansætte kvalificeret personale, der allerede har en passende faglig erfaring (dom af 16.12.2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).

35 En medlemsstat ville nemlig ved at undlade at træffe de nødvendige foranstaltninger til overførsel i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af den aktuarmæssige modværdi eller tilbagekøbsværdien af pensionsrettigheder, som er erhvervet under den nationale pensionsordning, til EU-pensionsordningen, gøre det vanskeligere for EU at ansætte nationale tjenestemænd med en vis anciennitet, da en sådan overgang fra national tjeneste til EU-tjeneste ville medføre, at de blev berøvet de pensionsrettigheder, som de ville have haft, hvis de ikke havde accepteret at indtræde i EU's tjeneste (dom af 4.2.2021, Ministre de la Transition écologique et solidaire og Ministre de l'Action et des Comptes publics, C-903/19, EU:C:2021:95, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).

36 Sådanne konsekvenser er imidlertid uacceptable under hensyn til den pligt til loyalt samarbejde og loyal bistand, der påhviler medlemsstaterne over for EU, og som kommer til udtryk i den pligt, der er knæsat i artikel 4, stk. 3, TEU, til at lette EU gennemførelsen af dens opgaver (dom af 4.2.2021, Ministre de la Transition écologique et solidaire og Ministre de l'Action et des Comptes publics, C-903/19, EU:C:2021:95, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

37 For det andet har artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten til formål at opnå, at de rettigheder, som tjenestemændene har erhvervet i en medlemsstat, selv om de eventuelt er begrænsede eller endog betingede eller fremtidige eller utilstrækkelige til straks at opnå en pension, kan bevares til den pågældende tjenestemands fordel og tages i betragtning af den pensionsordning, som vedkommende er tilsluttet ved slutningen af sin erhvervsaktive periode (dom af 20.10.1981, Kommissionen mod Belgien, 137/80, EU:C:1981:237, præmis 12).

38 Det følger af disse betragtninger, at den mulighed, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, har til formål at skabe en ret for tjenestemændene, hvis udøvelse kun afhænger af deres eget valg (jf. i denne retning dom af 20.10.1981, Kommissionen mod Belgien, 137/80, EU:C:1981:237, præmis 13, og af 10.9.2015, Wojciechowski, C-408/14, EU:C:2015:591, præmis 52).

39 Eftersom artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten ikke giver mulighed for at tilbagekalde udnyttelsen af den mulighed, der er omhandlet i denne bestemmelse, er afgørelsen om overførsel af pensionsrettigheder til EU-pensionsordningen endelig og uigenkaldelig. Dette bekræftes af den omstændighed, at en ny overførsel af pensionsrettigheder kun kan finde sted i de tilfælde, som er omhandlet i artikel 11, stk. 1, der forudsætter, at den pågældende fratræder tjenesten.

40 Den endelige og uigenkaldelige karakter af afgørelsen om overførsel af de pensionsrettigheder, der er erhvervet inden indtræden i EU's tjeneste, er imidlertid ikke i strid med de formål, der forfølges med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, nemlig at bevare de erhvervede rettigheder og sikre, at det er attraktivt at gøre tjeneste ved EU.

41 Hvad angår bevarelsen af erhvervede rettigheder skal det nemlig bemærkes, at de pensionsgivende tjenesteår, der er optjent inden indtræden i EU's tjeneste, gør det muligt at forhøje det antal tjenesteår, der tages i betragtning ved fastsættelsen af den procentdel af den sidste grundløn, som vil udgøre alderspensionen, og således hurtigere nå det loft på 70% af den sidste grundløn, der er fastsat i vedtægtens artikel 77, stk. 2. Der kan derfor ikke heraf udledes et tab af erhvervede rettigheder.

42 Det skal i denne henseende præciseres, at selv om muligheden for at overføre pensionsrettigheder, der er optjent inden indtræden i EU's tjeneste, sikrer den pågældende tjenestemand, at der vil blive taget hensyn til disse rettigheder i EU-pensionsordningen, giver denne mulighed derimod ikke tjenestemanden nogen sikkerhed for, at denne hensyntagen vil medføre en forhøjelse af størrelsen af den pågældendes pension, der fuldt ud svarer til den overførte kapital (jf. i denne retning dom af 4.5.2023, KY mod Den Europæiske Unions Domstol, C-100/22 P, EU:C:2023:377, præmis 69).

43 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt det er attraktivt at gøre tjeneste ved EU, bemærkes, at overførsel af pensionsrettigheder er en mulighed, som er indrømmet tjenestemanden, og som tjenestemanden bør udøve på et oplyst grundlag.

44 Uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt den omhandlede nationale lovgivning fastsætter, at overførslen af pensionsrettigheder sker ved, at EU-institutionerne indtræder i disse rettigheder på det tidspunkt, hvor tjenestemanden går på pension, eller at pensionsrettighederne overføres til EU-pensionsordningen på det tidspunkt, hvor tjenestemanden træffer beslutning om en sådan overførsel, tages rettighederne derfor i begge tilfælde i betragtning, og det bliver i begge tilfælde på ingen måde mindre attraktivt at gøre tjeneste ved EU.

45 Følgelig kræver overholdelsen af de formål, der forfølges med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, ikke, at der fastsættes en ret til at tilbagekalde anmodningen om overførsel af de pensionsrettigheder, der er optjent inden indtræden i EU's tjeneste, indtil EU-institutionernes indtræden i disse rettigheder får virkning.

46 Denne fortolkning kan ikke være anderledes set i lyset af princippet om loyalt samarbejde, der kommer til udtryk i den forpligtelse, der er fastsat i artikel 4 TEU til at bistå EU i gennemførelsen af dens opgaver.

47 Som Kommissionen har anført, ligger det særlige ved nærværende præjudicielle forelæggelse nemlig i den måde, hvorpå Kongeriget Belgien har villet overholde sine forpligtelser i henhold til vedtægten ved med lov af 21. maj 1991 at indføre en indtrædelsesmekanisme, hvorved EU-institutionerne opkræver alderspensionsbeløbene i henhold til den nationale ordning for

deres pensionerede tjenestemænd, snarere end ved at overførslen af pensionsrettighederne foretages på den dato, hvor disse tjenestemænd anmoder om overførsel af deres rettigheder. Denne lov havde til formål at afslutte den traktatbrudsprocedure, som Kommissionen havde indledt på grund af Kongeriget Belgiens manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, og som førte til, at Kongeriget Belgien blev dømt to gange ved dom af 20. oktober 1981, Kommissionen mod Belgien (137/80, EU:C:1981:237), og af 3. oktober 1989, Kommissionen mod Belgien (383/85, EU:C:1989:356). Da den indtrædelsesmekanisme, der er fastsat ved lov af 21. maj 1991, gør det muligt effektivt at bevare de rettigheder, der er optjent i henhold til SFP, efter at de er blevet overført til EU-pensionsordningen, følger det heraf, at Kongeriget Belgien har overholdt princippet om loyalt samarbejde.

48 Hvad angår argumentet om ugrundet berigelse bemærkes, at den alderspension, der er fastsat i vedtægtens artikel 77, således som det fremgår af artikel 77, stk. 1, og af artikel 2 i bilag VIII til vedtægten, beregnes efter tjenestemandens samlede antal pensionsgivende tjenesteår, hvorpå anvendes den procentdel, der er fastsat i vedtægtens artikel 77, stk. 2, og, efter omstændighederne, inden for grænserne af det loft, der er fastsat i denne bestemmelse.

49 Disse pensionsgivende tjenesteår svarer til den periode, hvor den pågældende tjenestemand har været i EU's tjeneste, og artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten giver tjenestemanden mulighed for at overføre de pensionsrettigheder, som den pågældende har optjent inden sin indtræden i EU's tjeneste, til EU-pensionsordningen, således at disse rettigheder, der godskrives med tilsvarende pensionsgivende tjenesteår, kan tages i betragtning ved beregningen af den pension, der skal tildeles (jf. i denne retning dom af 4.5.2023, KY mod Den Europæiske Unions Domstol, C-100/22 P, EU:C:2023:377, præmis 60).

50 Det skal tilføjes, at metoden til beregning af det antal pensionsgivende tjenesteår, der skal tages i betragtning i henhold til EU-pensionsordningen efter overførslen af pensionsrettigheder, der er optjent i henhold til en national ordning, er baseret på de parametre, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.

51 I henhold til den retspraksis, der er henvist til i denne doms præmis 42, sikrer muligheden for at overføre pensionsrettigheder, der er optjent inden indtræden i EU's tjeneste, ganske vist den pågældende tjenestemand, at der vil blive taget hensyn til disse rettigheder i EU-pensionsordningen, med den giver ikke tjenestemanden nogen sikkerhed for, at denne hensyntagen vil medføre en forhøjelse af størrelsen af den pågældendes pension, der fuldt ud svarer til den overførte kapital (jf. i denne retning dom af 4.5.2023, KY mod Den Europæiske Unions Domstol, C-100/22 P, EU:C:2023:377, præmis 69).

52 Det indbetalte pensionsbeløb er nemlig ikke proportionalt knyttet til det pensionsbeløb, der modtages, idet dette beløb beregnes efter tjenestemandens samlede antal pensionsgivende tjenesteår, herunder de, der er optjent inden vedkommendes indtræden i EU-institutionernes tjeneste, hvorpå der anvendes en procentdel og, efter omstændighederne, inden for grænserne af et loft i overensstemmelse med vedtægtens artikel 77 (dom af 27.2.2025, OA mod Parlamentet, C-32/24 P, EU:C:2025:118, præmis 50). EU-pensionsordningen er nemlig udformet på grundlag af solidaritetsprincippet og ikke således, at den pension, som en tjenestemand eller ansat modtager, nøjagtigt svarer til bidragsbeløbene til denne ordning.

53 I denne henseende kan den indtrædelsesmekanisme til fordel for EU-pensionsordningen, der er fastsat ved lov af 21. maj 1991, ikke anses for at medføre en ugrundet berigelse af EU-institutionerne alene på grund af den omstændighed, at de pensionsrettigheder, der er optjent inden indtræden i en EU-institutions tjeneste, overføres til EU-pensionsordningen i form af ratebetalinger snarere end som et kapitalbeløb på tidspunktet for tjenestemandens beslutning om at overføre sine pensionsrettigheder. Denne omstændighed har ingen indvirkning på sagsøgerens pensionsrettigheder og beregningen af den pension, der udbetales til ham i henhold til EU-pensionsordningen.

54 Det skal endvidere præciseres, at dom af 10. november 1999, Kristensen m.fl. mod Rådet (T-103/98, T-104/98, T-107/98, T-113/98 og T-118/98, EU:T:1999:289), som den forelæggende ret har henvist til, vedrører et andet spørgsmål end det, der er opstået i den foreliggende sag. Denne dom vedrørte nemlig de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union, hvorefter antallet af pensionsgivende tjenesteår, der skulle tages i betragtning ved fastsættelsen af alderspensionen, blev beregnet på grundlag af hele det overførte beløb, uden at dette antal kunne overstige det antal år, hvori den pågældende havde været tilsluttet andre pensionsordninger, inden sin tiltrædelse af tjenesten ved EU. I den sag, der gav anledning til den nævnte dom, og som vedrørte en tjenestemand ved Rådet, var antallet af pensionsgivende tjenesteår, der skulle tages i betragtning for perioden forud for tiltrædelsen af tjenesten på grundlag af den overførte kapital, i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser, som denne institution havde vedtaget, blevet begrænset til det antal år, hvori den pågældende havde været tilsluttet andre pensionsordninger, inden sin tiltrædelse af tjenesten ved EU (jf. i denne retning dom af 4.5.2023, KY mod Den Europæiske Unions Domstol, C-100/22 P, EU:C:2023:377, præmis 70). I hovedsagen er de pensionsrettigheder, der er genstand for overførslen, blevet taget i betragtning i deres helhed. Samme dom afsagt af Retten er derfor ikke relevant for besvarelsen af det forelagte spørgsmål.

55 Henset til ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og det princip om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en EU-tjenestemands beslutning om at overføre de pensionsrettigheder, som den pågældende har optjent i henhold til en national pensionsordning inden sin indtræden i EU's tjeneste, til EU-pensionsordningen er uigenkaldelig, når denne lovgivning ikke fastsætter, at sådanne pensionsrettigheder faktisk skal overføres på tidspunktet for tjenestemandens beslutning herom, men at en sådan overførsel sker ved, at EU-institutionerne indtræder i disse erhvervede rettigheder fra den dato, hvor tjenestemanden kan gøre krav på sin alderspension, for så vidt som de overførte pensionsrettigheder faktisk tages i betragtning ved beregningen af den tildelte pension.

Sagsomkostninger

56 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, som ændret ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 571/92 af 2. marts 1992, og det princip om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, TEU,

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en EU-tjenestemands beslutning om at overføre de pensionsrettigheder, som den pågældende har optjent i henhold til en national pensionsordning inden sin indtræden i EU's tjeneste, til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning er uigenkaldelig, når denne lovgivning ikke fastsætter, at sådanne pensionsrettigheder faktisk skal overføres på tidspunktet for tjenestemandens beslutning herom, men at en sådan overførsel sker ved, at EU-institutionerne indtræder i disse erhvervede rettigheder fra den dato, hvor tjenestemanden kan gøre krav på sin alderspension, for så vidt som de overførte pensionsrettigheder faktisk tages i betragtning ved beregningen af den tildelte pension.

Underskrifter